եկեղեցոյ իշխանքն չեկլին եւ ոչ երէց ընաւ, երբ թէ ոչինչ համարելով զժողովն։

Շաբաթ օր (5 Յուլ.). երեկոյիս մեր Գրիգորն Շէրպէթճի եւ Մինասն գնացաք ի Ղումղափուն եւ անդ նստաք ուտել հաց, եւ ելեալ եկաք։ Երեկոյիս Կիրակոս վարդապետն քարոզ ասաց եւ յէրէկս նոյնպէս։ Օրս հացածախի վարպետքն պատիւ ունէին։

Կիրակի օր (6 Յուլ.) ի ժամ գնացաք և Խանումն պաշտօն առնել ետ. և վարդապետն Եղիազար ի Սուրբ Նիկողոս էր։ Եւ երեկոյիս ի ժամ գնացաք, եւ Կիրակոս վարդապետն քարոզ ասաց, եւ յետ արձակմանն գնացաք ի քով նոցա եւ անտի՝ ի տուն։ Եւ օրս Գ Դ մէյխանայ եւս քակեցին ի Ղումղափուն։

Եւ օրս մեծամեծք քաղաքիս մուշավէրէ ունէին մօտ ի Թագաւորն, և յետ մուշավէրէիս զայն ասացին՝ թէ զղափուտանութիւնն Սէյտի Ահմէտին տվեալ եւ սպահօք բազմօք ի ցամաքէն և քէհեապէկն յէնկիչէրօք ևս երթալ ի վերայ Ֆռանկին. անպատճառ այգուցս ելանել։ Եւ ութերորդ ժամուս դեսպան եկն անդուստ թէ Ֆռանկն զՊօղճա կղզին առեալ բազում և անթիւ գանձիւք, որ է հանդէպ Իզմիրին։ Յորժամ զայս լսեցին՝ այս խափանումն եղեւ, քանզի չէն կարեր երթալ ցամաքով ի վերայ նոցա եւ հնարն ի ծովէ է նոցա հետ պատերազմն. և սոքա չունէին մի նաւ ընաւ։

Եւ առաւօտուս (7 Յուլ.) կրկին մուշավէրէ առնելով մեծամեծք և նախարարք և ոչինչ լըւեալ մեր թէ այժմ Ֆռանգն զՄիտիլի կղզին ծեծելով պատերազմի ընդ նա։

Գշի օրս (8 Յուլ.) օլօֆէն ելաւ ամենեցուն։ Եւ ի մօտ յետնուցս Թագաւորն կու ձայնէ զմուֆտին ի պալատն իւր եւ նա կու գնայ ի ներս, եւ ելեալ ի մի մատ սանդխոցն և Թագաւորն ի վերէն հայելով զնա, զի ի՞նչվեր կամի գալ ըստ սովորութեանն, ձայնէ առ